

**Bu bir hikayenin ikinci kısmı.
Oku ve sonra... Yarat!**

WAHUR KARG'I KOŞUYOR

Wahur, çitin diğer tarafında pusuya yatmıştı. Wahur, Pürüzsüz Derilere hizmet etmeyi seçerek Özgür Uluslara böylesine bir utanç getiren haindi.

Karg'ın tereddüt edecek vakti yoktu. Kurşun gibi fırladı, kasılan kasları onu tehlikeden uzaklaştırdı. Wahur'un bacaklarının arkasında şiddetle çarptığını duydu. Karg hayatı için koştu ama Wahur sadece zafer için koştu. Bu hayatının şansıydı. Sabahleyin efendisinin bulması için Karg'ın cansız bedenini kapı eşiğine bırakmayı çok isterdi. Bundan sonra bütün köy ona farklı bakacak. Efendisi ona o harika, güçlü gözleriyle bakar ve pürüzsüz elleri başını okşardı. Sonra, mehtaplı gecelerde, tüm köpek akrabaları köyün her yerinde ona övgüler yağdırırdı.

Ama Karg kolay yakalanmadı. Köye gelirken kaçış yolunu işaretlemişti. Bir tilki için yeterince büyük ama Wahur için çok küçük bir açıklıktan fırladı.

Ama Wahur görüldüğünden daha sertti ve o kadar kolay teslim olmayacaktı.

Wahur, kendi postunu hiç düşünmeden açıklıktan geçmeye zorladı ve Karg'ın peşinden gitti.

Karg'ın iyi bir üstünlüğü vardı ama yine de güvende değildi. Çayırdaki sis dönerek arkasından kapandı ama Wahur ilerlemeye devam etti.

"Eğer devam edebilirsem," diye nefesi kesildi Karg, "nehre kadar... İyi olacağım... dereye kadar..."

Metinden en önemli bilgileri not alın!

*Notlarınız olabilir
Zihin haritası
Masa
Çizim vb.*

VUK

WAHUR KARG'I KOŞUYOR

S7 T2
L2

Bu bir hikayenin ikinci kısmı.
Oku ve sonra... Yarat!

Sonra kıvrılan sisin içinden söğütler çıktı ve Karg yüksek sesle sıçrayarak sığ sulara daldı. Keskin bir şekilde döndü ve aşağı doğru kısa bir mesafe koştu. Sonra kıyıya geri sıçradı ve nehrin Wahur ile aynı tarafındaki ağaçların altına kaydı.

Wahur son hızla nehre ulaştı. Sıçramayı duymuştu ve burnu Karg'ın kokusuyla doluydu. Hiç düşünmeden uzun bacaklarını uzattı, nehri geçti ve uzaklara sıçradı.

Karg'ın beklediği buydu.

"Hoşça kal aptal!" – yaramazca fısıldadı.

Karg daha sonra, Wahur'un az önce onu kovaladığı yolun aynısını izleyerek köye doğru hızla geri döndü.

Wahur koştu ve gözlerini açabildikleri kadar açtı. Şimdiye kadar Karg'ı görebilmesi gerekirdi ama alabildiği tek şey temiz havaydı. Karg'ın belirgin, toprak kokusu gitmişti.

"Bu imkansız" diye düşündü. "Beni geçemezdi." Ve Wahur uzun bacaklarını daha da hızlı çırpı ama cezalandırıcı hızına ayak uyduramadı.

Durdu ve havayı tereddütle kokladı. Çayırın serin, cansız kokusundan başka bir şey yoktu. Artık Karg'ın onu alt ettiğini biliyordu ve öfkeden titriyordu.

Etrafındaki toprağı kokladı. Hiç bir şey! Kendi izine döndü. Yine hiçbir şey.

VUK

WAHUR KARG'I KOŞUYOR

S7 T2
L2

Bu bir hikayenin ikinci kısmı.
Oku ve sonra... Yarat!

Pisti takip ederek nehre geri döndü ve diğer tarafa geçti. Karg'ın çökmekte olan çığın altında solmaya başlayan kokusunu ancak orada yeniden keşfetti.

"Beni aptal yerine koydu," diye homurdandı Wahur hararetle. "Suya geri dönmüş olmalı!"

Wahur, Karg'ın saklandığı yeri bulana kadar kıyıda bir aşağı bir yukarı koştu. "Burada durdu... ve ben koşmaya devam ettim!"

Wahur şimdi öfkeden titriyordu. Karg'ı küçük parçalara ayırmak istedi. Wahur, Karg'ın köye kadar izlediği yolun aynısı olan patikadan eve geri dönmeye başladı. Çok hızlı başlayan kovalamaca şimdi yavaş yavaş bir utanç yürüyüşüne dönüşmüştü.

Wahur, Karg'ın kokusuyla hala dalga geçiyordu ama Karg kaçarken orada bırakıldığına inanarak buna aldırmış etmedi. Kurnaz Karg'ın köye kadar aynı ezilmiş yolu izlemesinin nedeni buydu.